

industrija
pohištva
stol
kamnik
jugoslavija

STOL

GLASILO
KOLEKTIVA

DUPLICA, 30. APRILA 1971

LETO 18 — ŠT. 2

NOVE OBLIKE, NOVI USPEHI

Razgovor s tov. inženirjem Brankom Uršičem

Tokrat smo izbrali za naš razgovor arhitekta tov. inženirja Branka Uršiča, kreatorja naših novih izdelkov. Ker je razvoj novih izdelkov za marsikoga zanimiv, smo mu zastavili naslednja vprašanja:

1. Velikokrat slišimo besedo design, pa bi želeli, da nam razložite njen pomen v današnjem življenju.

2. Stol je dobil za oblike svojih izdelkov precej vidnih priznanj doma in v tujini, pa nas zanima, kje vse homo letos sodelovali na sejmih in razstavah ter če tudi letos lahko pričakujemo podobne uspehe.

3. Zaradi tako širokega asortimana in konkurence na trži-

šču je danes težko oblikovati nove funkcionalnejše in estetske stole ter ostale izdelke. V designu je Stol eno vodilnih podjetij, pa nas zanima, kako dobivate sveže ideje?

4. Dosegli smo velike uspehe z novim extra programom pisarniškega pohištva, ker smo vključili predvsem organizacijska sredstva za pisarniško poslovanje. Verjetno se strinjate z našo trditvijo, da smo pravzaprav prvi v Jugoslaviji začeli organizirati pisarniško poslovanje. Povejte nam, v kateri smeri se bo ta program razvijal naprej tako v oblikovni kot v funkcionalni smeri.

Tov. Uršič se je ljubeznivo odzval vabilu na naš razgovor in je povedal naslednje:

Design je beseda angleškega izvora, ki je pomenila skico proizvoda v katalogu. To je bil prvi način kontakta med proizvajalcem na eni strani in potrošnikom na drugi. Kasneje je beseda dobila v Angliji in v drugih deželah pomen dobre industrijske oblike. Izdelki z oznako design so takšni, ki združujejo v sebi pogoje funkcije, estetike, tehnologije in ekonomike. Večkrat je zmotno, da je design le olepšavanje, ampak je dejansko konstruiranje z upoštevanjem zgoraj navedenih faktorjev. Design ima zelo velik ekonomski pomen, posebno v času nekonjunktore, kjer lahko konkurenti ponudijo izdelke pod istimi pogoji cene, kvalitete in takrat odloča o nakupu največkrat oblika. Industrija Stol je bila ena prvih pri nas, ki je spoznala pomen designa in že pred 19 leti ustanovila razvojni oddelek za oblikovanje.

Vložena sredstva so se dobro obrestovala že takrat, ker vemo, da so nekateri doma projektirani izdelki že dolga leta v proizvodnji in dosegajo velike serije. Prednosti oblikovanja v industriji so tudi te, da se oblikovalci prilagajamo dani tehnologiji. Istočasno pa si z dobro oblikovanimi izdelki poleg kvalitete ustvarjamo renome podjetja. Za širši razmah in nivo industrijskega oblikovanja pri nas je potrebno zainteresirati vse panoge industrije in s tem vzgajati potrošnikov okus. Šele takrat lahko govorimo o deželi z razvitim industrijskim oblikovanjem in takrat se odpirajo tudi večje možnosti izvoza teh izdelkov.

Poleg standardnih vsakoletnih sejmov predvidevamo v letošnjem letu več razstav z izrazitim poudarkom na industrijskem oblikovanju. Tako bo poleg pomladnega in jesenskega zagrebskega sejma, skopskega, beograjskega in Interbiroja še salon pohištva v Ljubljani, razstava sedežnega pohištva po letu 1950 v Novem Sadu, kjer je z največ artikli udeleženo naše podjetje, razstava Bio 4 celotnega jugoslovanskega designa zadnjih 3 let in razstava natečajnih izdelkov jugoslovanskega natečaja za industrijsko oblikovanje v Ljubljani.

sko oblikovanje v Ljubljani. Kot do sedaj se tudi v letošnjem letu nadejamo nekaterih priznanj z ozirom na dobro obliko in kvaliteto predvsem zaradi izredno velikega števila manifestacij z izrazitim poudarkom na design.

Nove oblike razvijamo po naprej določenem programu in potrebah tržišča. Za konkretno nalogo študijsko pregledamo vse obstoječe artikule, pri tem si pomagamo s pregledom revij in ogledom razstav in skušamo doseči nekaj več od obstoječih, predvsem v pogledu funkcije, oblike in prireditev možnostim naše tehnologije, povezano z lastnimi koncepti oblikovanja. Izrazito nove oblike pa omogočajo predvsem novi materiali in funkcije.

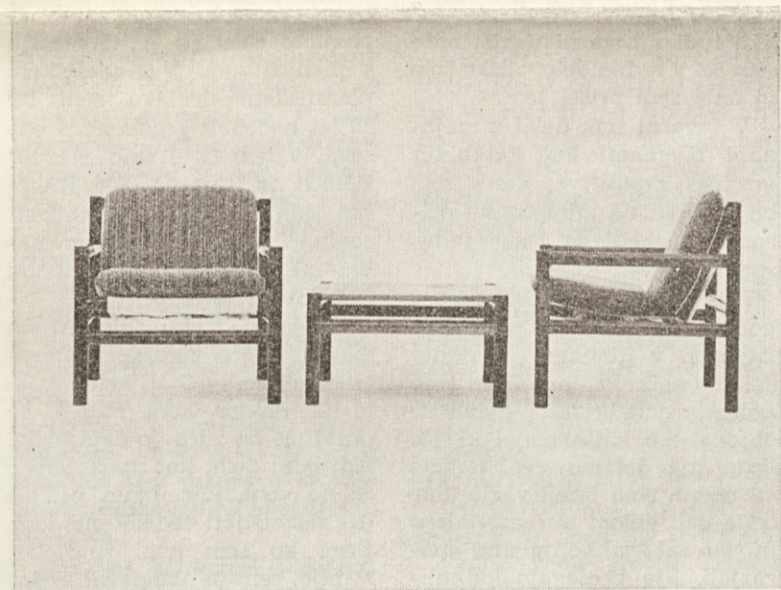
Med prvimi materiali, ki dajejo velike možnosti novih oblik, je zanimiva plastika v mehki, trdi in poltrdi masi. Z ozirom na estetske in kvalitativne prednosti pa se uporabljajo stalno novi modernejši materiali, kot so: plastične folije v barvah ali imitaciji furnirja in materiali, ki ustvarjajo počutje domačnosti, kot so: usnjene kože, gladke ali z dlako in razne vrste novega blaga.

Z novim Biro E programom smo dosegli tisto maksimalno funkcionalnost, ki jo vpeljujejo v zahodnih deželah in s tem ujeli korak z njimi v razvoju. Velik poudarek pri tem pohištvu je predvsem čim hitrejši

in čim racionalnejše poslovanje. To nam omogočajo razni žični in plastični vložki za odlaganje visečih map, stoječih kartotek, poševno odlaganje strojepisnega papirja, shranjevanje pisarniškega pribora, električni priključki in namestitve strojev, kot so diktafoni in slično. Za vse te vložke in kompletna organizacijska sredstva (vse vrste map) smo organizirali lastno proizvodnjo, s tem kompletirali že tako širok sistem pohištvenih elementov in postali vodilni pri nas na tem področju. Veliko prednost imamo tudi s kompletacijo funkcionalnega sedežnega in pisarniškega pohištva. Za lažji prodor tega sistema imamo ustanovljeno službo organizacije pisarniškega poslovanja, ki nudi kupcu razporeditev delovnih prostorov, pravilno izbiro vložkov in organizacijskih sredstev, usklajevanja barv.

Za novi program Biro E smo prepričani, da se ne bo hitro menjal, ker je grajen na funkcionalnosti, pri kateri je razvoj kontinuiran in ne more biti skokovit. Spremembe, ki nastajajo v svetu, so trenutno te, da fiksno vgrajeni vložki v predalih prehajajo na samostojne fleksibilne elemente. To misel pa smo mi že upoštevali pri snovanju tega pohištva. Estetske spremembe, ki nastajajo, so te, da je pohištvo barvano ali oblečeno v plastične folije.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Klubski fotelj »Barbara«. Konstrukcija: bukov les lužen, na ogrodje je napeto usnje kot podlaga za blazine iz iprema. Uporaba: kot klubske hotelske garniture v sobah ali hotelih

Človek in delo

Človek se je v evoluciji z delom povzpел visoko nad primitiven način življenja živalskega sveta. Z delom si je ustvaril orodja, stroje, nove materiale, kulturo, s čimer si je olajšal delo ter pridobil materialne in kulturne dobrine. Proizvodnja materialnih dobrin je osnovni pogoj družbenega življenja. Za proizvodnjo pa so potrebni trije elementi: delo, predmeti dela in sredstva za delo. Človek je tisti, ki ustvarja delovna sredstva, jih spreminja in izboljšuje. Vse, kar ustvari s svojim delom, služi njemu samemu. Tekom razvoja proizvodnje od enostavne obrtne do

serijske je bil in je marsikje še direktni proizvajalec izkoriščen, sadove njegovega dela so uživali tudi tisti, ki jih niso zaslužili, zato ni čudno, da so se borili za svoje pravice in svoj praznik. Tako danes po vsem svetu slavijo prvi maj kot praznik delavskega razreda, čeprav si vsi še niso priborili svojih pravic. V naši socialistični Jugoslaviji si je delavski razred priboril pravico, da sam razpolaga z rezultati svojega dela, vendar ne smemo pozabiti, da je osnova delo in da brez dela tudi samouravljanje ne more prinesiti lepšega in boljšega življenja.

Ob delavskem prazniku
in 30-letnici OF

vsem sodelavcem čestitajo

UREDNIŠTVO
IN DRUŽBENO POLITIČNE
ORGANIZACIJE

Razgovor z našimi dolgoletnimi sodelavci

Pred nami je delavski praznik — 1. maj, zato smo izbrali za razgovor dva sodelavca, ki sta že skoraj inventar podjetja, in to sta:

Franc Puh, kontrolor izdelkov, ki je šel s prvim aprilom v zaslužni pokoj, in Janez Repanšek, kalkulanti, ki bo šel v pokoj naslednje leto. Povedala sta toliko, da vsega niti nismo mogli zapisati.

FRANC PUH

V podjetju sem od leta 1929, vseskozi sem bil tu zaposlen in dočakal 40 let delovne dobe. Ko sem bil star 17 let, sem pri-

šel v tovarno, prej pa sem se učil za natararja, vendar sem ta poklic opustil, ker smo delali tudi po ves dan, večkrat pa tudi ponoči. V tovarni sem začel brusiti na pasnih brusilkah, nato sem delal v montaži stolarnе do vojne oziroma do takrat, ko je pogorela tovarna. Po požaru sem hodil na delo v Mengeš, kjer smo delali razno pohištvo za Nemce. Bil sem tudi 14 dni v gasilski šoli v Celovcu in sem že 36 let član gasilskega društva. Po vojni sem delal v montaži stolarnе, število zaposlenih se je večalo, dobili smo vajence, pa je bilo

treba organizirati menzo. To zadolžitev sem dobil jaz in sem jo tudi izpeljal in kot vidite, še vedno dela. Menzo je prevzel za menoj že sedanji upravnik.

Pozneje sem hodil na tečaj za finance, nakar sem bil predstavljen za vodjo planskega oddelka, kjer sem bil 9 let.

Ustanovil sem tudi društvo inženirjev in tehnikov, v kategoriji se je včlanilo 25 rednih in izrednih članov.

Za delo sem prijel povsod, kjer je bilo treba, tako sem tudi ustanovil industrijski magazin, za katerega sem nabavljaval živila tudi po Srbiji.

Tovarna se je širila, delavcev v okolici ni bilo mogoče več dobiti, pa sem organiziral prevoz delavcev iz Črnega grabna kar s kamionom. V začetku sem dobil tam 14 delavcev, zelo hitro se jih je potem nabralo 40 in tako še danes vozi delavski avtobus, seveda pa se je kasneje razširil prevoz delavcev še iz Tuhinjske doline in Komende.

V planskem oddelku nisem nikdar delal osem ur, ampak dostikrat tudi po 12, 16 ur. Ob petih popoldan sem moral imeti pripravljena vsakodnevna poročila, da jih je kurirka sama odnesla v Ljubljano, ker so bila takrat poročila strogo zaupni dokumenti. Menda sem jaz pošiljal najboljša poročila iz lesne industrije, tako da so me hoteli predstaviti v Beograd, vendar nisem hotel iti, kljub temu, da sem imel v planskem oddelku toliko nadur in mi jih ni nihče plačal.

Pozabil sem tudi omeniti, da sem ustanovil blagajno vzajemne pomoči.

Iz planskega oddelka sem bil predstavljen v kontrolno službo, kjer delam že 17 let, tako da vem za vsakega inozemskega kupca, kakšno kvaliteto želi oziroma na kaj je najbolj pozoren.

Precej časa sem bil edini kontrolor, ob naraščanju proizvodnje pa se je večala tudi potreba po kontrolorjih. Sedanja in prejšnja kontrolna služba je težko primerjati. Kvaliteta izdelkov se je občutno izboljšala zaradi nove brizgalne kabine, ker je večkrat pobrizgano, se doseže enakomeren nanos. Nekdaj pa so nam večkrat hoteli vrniti izdelke, pa

smo jih morali prodati pod ceno.

Pred vojno smo imeli za 1. maj prost dan, vendar neplačanega. Na večer pred prvim majem smo običajno zakurili kres na Starem gradu. Kar pa pri takratnih oblasteh ni bilo zaželeno. Na prvega maja pa smo hodili na izlete v Kamniško Bistrico, na Stari grad oziroma v naravo v bližnje gozdove, kjer smo prepevali in imeli veselico. Praznovanje je običajno organiziral sindikat, med vojno pa prvega maja nismo praznovali. Po vojni pa smo okrasili vso tovarno, stroje in postavljali mlaje. Ko smo sekali smreke za mlaje, nismo nikogar vprašali, ampak kar posekali v bližnjih gozdovih, pa so nas kmetje grdo gledali.

Sedaj, ko grem v pokoj, mi bo kar dolgčas po podjetju in mojih sodelavcih, vendar je pa tudi že čas, da si privoščim več prostega časa in življenja.

Že od nekdanj mi je v veselje urejanje vrta in rož, pa bom to delal tudi naprej. V gorah pa skupaj s sorodniki gradimo vikend, kamor bom hodil na oddih.

JANEZ REPANŠEK

V podjetju sem zaposlen od 1936. leta, prej pa sem bil zaposlen kot mizar pri mojstru, pri katerem sem se izučil. Tam sem bil približno eno leto, toliko tudi v tovarni usnja, nato sem šel v redno delovodsko šolo in nato sem prišel sem.

V tovarni sem delal z majhnimi izjemami kot kalkulanti ves čas zaposlitve, vmes sem bil dve leti na ministrstvu oziroma direkciji za lesno industrijo LRS.

Pred vojno je neki Nемец v podjetju uvedli Refa sistem, po katerem v glavnem še danes delamo kalkulacije. Takrat smo poleg predkalkulacij delali še obračunske kalkulacije, ki jih sedaj ne delamo več. S tem sistemom smo imeli večjo kontrolo nad delom in materialom in smo zato lahko mojstre opozarjali, kje presegajo kalkulirane stroške. Prej sem moral delati tudi prevzemalno listo in po načrtu sam napraviti potrebe po materialu. Tega sedaj ne delam več, ker je preneseno na risalnico, to napravim samo še za vzorce. Delo kalku-

lanta sem sam opravljal 20 let, potem pa sem dobil še pomočnika in administratorko.

Pri mojem delu nastopajo težave takrat, kadar načrti niso dovolj opremljeni, če materialna lista ni dovolj opremljena s šiframi in ker šifer ni, moram iskati cene in vrste materiala. Od priprave dela bi moral dobivati bolj popolnejša navodila, ali bodo polizdelki krivljeni ali ravno obdelani, kakšna bo površinska obdelava itd. Če bi dobivali boljša navodila, bi bilo delo lažje in hitreje opravljeno.

Vesel sem, da podjetje delavcem nudi vedno boljše pogoje dela, jim nudi možnost razvoja in da gre podjetje po planu naprej. Kolikor bo podjetje dobilo nov elektronski računalnik, bi želel, da bi spet primerjali predkalkulirane in obračunske stroške.

Praznovanja prvega maja Remec ni prepovedoval, medtem ko je bilo med vojno prepovedano, vendar pa so delavci vseeno zatikovali za stroje kakšne smrekove vejice, da so dokazali, da je to delavski praznik. Po vojni pa je navadno direktor sklical sestanek, nanizal uspehe in problematiko podjetja, obrazložil pomen praznika, potem pa smo običajno odšli v Kamniško Bistrico.

V podjetju sem bil nekajkrat tudi član delavskega sveta. V prostem času pa se ukvarjam s planinstvom. V Kamniškem planinskem društvu sem bil 20 let načelnik gradbenega oddelka, v tem času smo zgradili žičnico na Kamniško in Kokrško sedlo in kočjo na Kokrškem sedlu. V glavnem sem sam nabavljaval material, sam pridobil delavce za to delo.

Razen v Kamniških Alpah sem bil še na Grossglocknerju in na Triglavu. V hribe bom hodil, dokler bom mogel, se pravi, če bo zdravje dopuščalo. Kaj bom delal kot upokojenec, še ne vem, ker imam pač še čas razmišljati več kot eno leto. Prej, ko sem imel še nekaj zemlje, sem jo obdeloval, sedaj pa je ninam več. Da bi mi bilo dolgčas, se ravno ne bojim, oženil sem se namreč precej pozno, tako mi še oba otroka hodita v osnovno šolo, kot pa sami veste, pri mladih otrocih ni dolgčas.

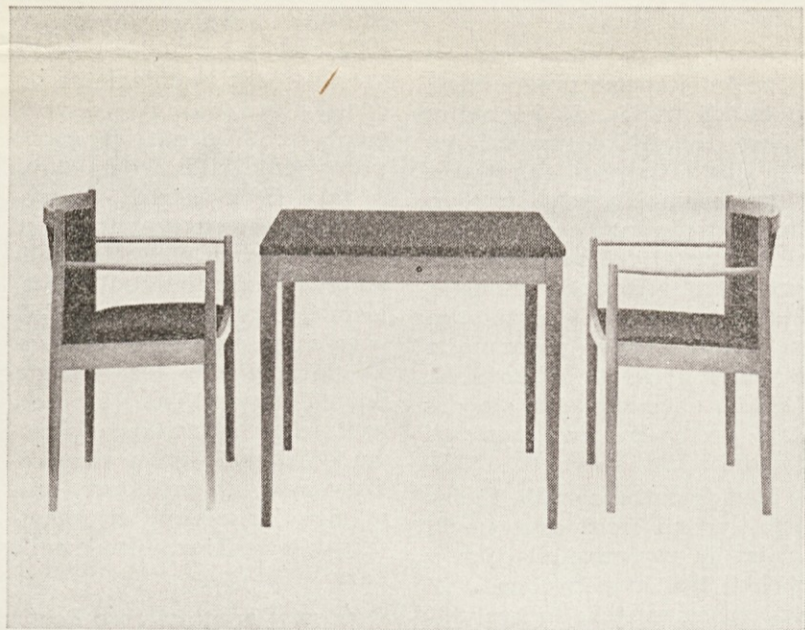
Novе oblike, novi uspehi

(Nadaljevanje s 1. strani)

Te izvedbe imamo namen vključiti k standardnim izvedbam še v letošnjem letu. Večje oblikovne spremembe pa lahko pričakujemo pri uporabi plastike v perspektivi tudi pri pisarniškem pohištvu.

Na koncu naj še omenim, da je bila naša služba do ustanovitve oddelka za propagando močno angažirana v tej smeri, to je z razstavami, prospekti in slično, kar nam je vzelo velik del časa, namenjenega obliko-

vanju. V zadnjem letu pa nam je vzelo precej časa svetovanje pri novem pisarniškem pohištvu, predvsem pri prvih večjih zgradbah zaradi tega, ker še ni bila vpeljana komercialna služba in služba za organizacijo poslovanja v tej smeri. Tako upamo, da bomo vsaj v perspektivi lahko posvetili več časa oblikovanju, kar je nujno, ker nastajajo na tem področju vedno večje potrebe in se bo treba vedno bolj prilagajati tržišču in zahtevam kupcev.

Restavracijska garnitura »5164«. Konstrukcija: bukov les lužen, sedež in hrbet vezana plošča tapetirana v blagu. Uporaba: kot bogatejši restavracijski stol

Sistem fotelja DE-9. Konstrukcija: okvirji iz bukovega lesa oblečeni v blago, za vzmetenje sedeža so napeta spiralna peresa. Blazine so položene na ogrodje in so izdelane iz gume piume. Uporaba: v gostinstvu za večje hotele in apartemente

Pred II. kongresom samoupravljalcev

Letos 5. maja bo v Sarajevu II. kongres samoupravljalcev Jugoslavije. Slovenijo bo na tem kongresu predstavljalo 250 delegatov, kamniško območje bodo zastopali štirje delegati.

Na tem kongresu se bodo razčistile predvsem temeljne dileme o družbeno-ekonomskih odnosih in družbeno-političnem sistemu. Treba bo razčistiti tista vprašanja, ki so sedaj v središču družbene pozornosti, ki nam povzročajo precej gospodarskih in političnih problemov. Prva konferenca ZKJ je jasno začrtala tista vprašanja v družbeno-političnih in ekonomskih odnosih, ki so doslej zavirala in ki še v neki meri zavirajo večji razmah samoupravnih s'l.

Ce hočemo naša stališča na kongresu izoblikovati iz vsakdanje prakse našega samoupravnega mehanizma, mo a mo enotno nastopati in si zagotoviti, da bodo organi samoupravljanja v procesu sprejemanja odločitev še bolj učinkoviti, kot pa je to bilo do sedaj. O teh in drugih vprašanjih samoupravljalce prakse imamo že precej izkušenj, pa tudi primernih rešitev, ki naj bi jih obogatili na tem kongresu.

II. kongres samoupravljalcev Jugoslavije mora sprožiti napreden in ustvarjalen pritisk za nadaljnji samoupravni sistem jugoslovanske socialistične skupnosti. Če bi dopustili, da se kongres spremeni le v tako imenovano diskusijsko tribuno, ne bo opravil svojega poslanstva. Ne smemo dopustiti, da bo na kongresu lahko vsakdo neodgovorno obravnaval le ozke interese svoje delovne organizacije ali skupnosti ter poročal o uspehih in neuspehih svoje organizacije. Prav pa je, da nikomur ne kratimo pravice, da spregovori o problemu, ki je lokalnega pomena, seveda v kolikor bo taka razprava ali diskusija pripomogla k obogatitvi kongresa.

Kongres bi moral nakazati smer nadaljnjega razvoja našega samoupravljanja, odnosov v družbi in kakšne materialne osnove naj imajo delovne organizacije, da bodo lahko samoupravno in gospodarsko bolj učinkovite. Pričakovati je, da bo razprava tekla predvsem o tistih področjih družbenega oz. političnega življenja, ki so pokazala slaba.

V SRS je bil imenovan koordinacijski odbor, v katerem so zastopane vse večje delovne organizacije, izdelan je program razprav za takoimenovanimi »okroglimi mizami«, o krog katerih naj bi delegati skupno z delovnimi organizacijami, sindikati in samoupravnimi organi pripravili enotni material, tako bi se čim bolj pripravili in dostojno zastopali naše samoupravne organe na II. kongresu.

Delegat II. kongresa
Štebe Maks

Občani ponovno izglasovali krajevni prispevek

Na zborih volilcev, ki so bili sklicani po krajevnih skupnostih občine Kamnik, so se občani izrekli za ponoven razpis referendumu o krajevnem samoprispevku. K temu jih je vodilo dosedanje uspešno delovanje krajevnih skupnosti, ki so s svojim programom dela pokazale res vidne uspehe pri urejanju sledečih komunalnih dejavnosti: modernizacija cest, napeljava vodovodnega omrežja, javna razsvetljava, prispevki za izgradnjo novih šol in adaptacijo starih ter ureditev mestnih ulic.

Na zborih volilcev so bili podani in sprejeti tudi programi krajevnih skupnosti za nadaljnjih 5 let, če bodo rezultati ponovnega referenduma uspešni.

Proti pričakovanju so bili rezultati referenduma, ki je bil 28. III. 1971, zelo uspešni. V občinskem merilu je za uvedbo krajevnega samoprispevka za dobo 5 let po 1 % glasovalo 69 % vpisanih volilcev (upokojenci imajo startno osnovo od 90.000 S din dalje). V letu 1968 je glasovalo za uvedbo 2 % samoprispevka le 54,81 %.

V KOLEKITVU SE PREBUJA ŠPORT

Nekateri trdijo, da športno življenje v kolektivu ni razvito. To je res, če ne upoštevamo starta in dirke ob začetku malice v menzo, ob dveh proti vratarju, pred podražitvijo v trgovine in banke, dirko vseh nas v stabilizacijo itd.

Razen omenjenih nacionalnih športov bi bilo potrebno zbuditi tudi druge športne aktivnosti, zato se je SO resno lotil reševanja tega problema.

Na sestanku IO sindikalne organizacije dne, 16. 3. 1971, smo se dogovorili o sledečem:

Dejstvo je, da je športna rekreacija v podjetju potrebna.

Vedno večje število članov želi sodelovati pri športnih sekcijah, želi tekmovati tako v tovarni kot na občinskih in republiških tekmovanjih. Torej osnovo imamo, pripravljene organizatorje tudi ter pokrovitelja športnega društva. Na seji smo se dogovorili o načinu izbire posameznih ekip, o financiranju dejavnosti ter o organizatorjih, ki bi vodili sekcije. Poudarek IO je, naj bo dejavnost množična oziroma naj zajame čim širši krog sodelavcev, ne pa edino najbolj kvalitetne posameznike. S tem bi šport dejansko učinkoval na rekreacijo kolektiva.

Trenutno bi osnovali sekcije, ki jih potrebujemo za tradicionalno tekmovanje lesnih podjetij, ki bo to leto v Celju in sicer:

- kegljanje: vodja sekcije Milan Razdevšek, Maks Štebe;
- odbojka: vodja sekcije Andrej Koželj;
- strelstvo:

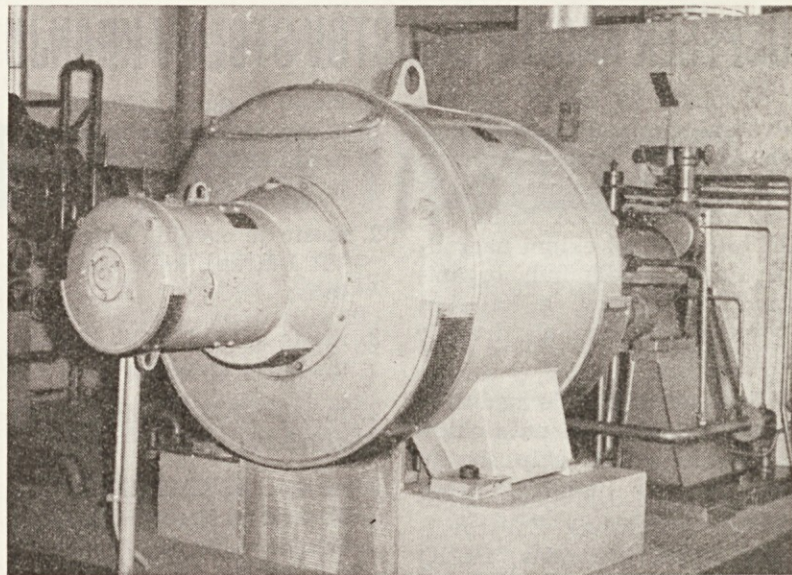
Na volišču pri krajevni skupnosti Duplica-Bakovnik so rezultati volitev za krajevni samoprispevek sledeči: od skupno 776 vpisanih volilcev je glasovalo za 1 % samoprispevka 538 volilcev ali 69,3 %. V letu 1968 je glasovalo za krajevni samoprispevek le 51,20 %.

Iz teh rezultatov je popolnoma razvidno, da občani z razumevanjem in aktivno posegajo v tek dogajanj na svojem območju.

Nadaljnji 5-letni plani, sprejeti na zborih volilcev, so s tem dobili garancijo za uspešno realizacijo, prav tako pa tudi program dela krajevnih skupnosti Duplica-Bakovnik, ki obsega naslednje:

1. izgradnjo pločnika za pešce od bencinske črpalke do južnega dela Duplice;
2. ureditev avtobusnega postajališča na Duplici;
3. dotacija za nadaljnjo izgradnjo šole, ki je predvidena v letu 1974;
4. dopolnitev javne razsvetljave;
5. vzdrževanje obstoječih makadamskih ulic.

Boris Bavčar

Naše stroje že poganja elektrika iz lastnega generatorja

KAJ JE WORK-FACTOR?

Najbolj razširjena metoda študija časa oziroma normiranja dela je metoda snemanja časa z uro, ki ga analitik s stopnjo učinka normalizira na »normalni« čas. Ravno problematika »normalizacije« dela je pri omenjenih sistemih normiranja osrednja, saj se neredko dogodi, da nastanejo iz različnih vzrokov pri »normalnih« časih razlike, ki niso v realnih mejah.

Večino teh zadržkov rešujejo sistemi vnaprej določenih časov. Ti sistemi analize dela temeljijo na osnovnih elementih dela — gibih takoimenovanih therbligih, za katere so po mnogih študijah določili časovne vrednosti.

Eden pri nas že dokaj znanih sistemov vnaprej določenih časov je WORK FACTOR, ki je nastal v ZDA v letih od 1934 do 1938 in se razširil v industriji tako v Ameriki kot v Evropi po zadnji svetovni vojni. Pri nas ga poučuje in uvaja ISKRA — Zavod za avtomatizacijo Ljubljana.

Work factor sistem merjenja dela ali kratko WF ima tri stopke, to je osnovni, hitri in kratki postopek.

Vsi postopki uporabljajo tehniko vnaprej določenih časov za vsak gib, ki ga vključuje določena operacija.

Metodika sistema ima tri stopnje študija:

1. analiza dela, to je, določanje potrebnih gibov;
2. uporaba vnaprej določenih časov za vsak potreben gib;
3. ugotavljanje dodatnih časov in dodatkov za utrujanje in delovne pogoje.

Work factor sistem merjenja dela ima v primeri s sistemi

merjenja s štoparico prednosti predvsem v večji natančnosti; je zelo dobra pot za ugotavljanje najboljše metode dela in za določanje časovnih standardov.

Zanimivo je primerjati analize, ki nam jih je izdelal Zavod za avtomatizacijo iz Ljubljane za nekatera delovna mesta oziroma operacije iz naše tovarne.

Ti podatki ločeno kažejo možne dokajšnje prihranke časa:

1. tako na tempu;
2. kot na organizaciji oziroma boljši metodi dela.

Najprej in predvsem smo seveda dolžni delo dobro organizirati, mu določiti »najboljšo« metodo za prihranke, na samem tempu dela pa bi morali stimulirati izvajalca z boljšimi osebnimi dohodki oziroma »preseganjem« norme.

Problematika takega načina normiranja in plačevanja torej loči:

1. prihranke zaradi boljše metode dela, ki so stvar podjetja, (torej vseh) — rezultat je sprememba norme;
2. prihranke na tempu dela, ti pripadajo enoti oziroma posamezniku, torej tistemu, ki je tempo dela povečal — rezultat se kaže v višji vrednosti točke, pri posamezniku pa v večjem preseganju norme.

Work factor sistem tak način merjenja dela omogoča, medtem ko dosedanja sistemi težko prikažejo ločeno omenjene prihranke. S tem in z že naštetimi prednostmi je zanimiv tako za vodstvo kot za neposredne proizvajalce v sodobnem industrijskem podjetju.

Srečo Smole

ZLATA POROKA

Oče in mati sta bila tik pred 50-letnico poroke. Sinovi in hčere so hoteli, da bi se še enkrat slovesno poročila. Pa jih je zavrnil oče:

»Mi še na misel ne pride. Sem ga že pred petdesetimi leti polomil.«

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA INDUSTRIJE POHIŠTVA STOL KAMNIK. IZDAJA DELAVSKI SVET. GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK JANEZ CERAR. TISK: UČNE DELAVNICE ZAVODA ZA SLUŠNO IN GOVORNO PRIZADETE V LJUBLJANI.

USPEŠEN NASTOP ŠAHISTOV STOLA V KRANJU

V soboto, 13. marca, je bil v dvorani doma JLA v Kranju ob 50-letnici obstoja tovarne gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov SAVA Kranj velik hitropotezni ekipni nagradni turnir sindikalnih organizacij in ustanov, s katerimi podjetje poslovno ali drugače sodeluje.

Tega turnirja se je med drugimi udeležila tudi naša ekipa. Nastopilo je 14 ekip in to:

AERODROM Ljubljana, STEKLARNA Hrastnik, Zavarovalnica SAVA Ljubljana, PEKO Tržič, ISKRA Kranj, RIS Zagreb, Bolnica za TBC Golnik, DELO Ljubljana, SAVA I Kranj, SAVA II Kranj, LITOSTROJ Ljubljana, JELOVICA Škofja Loka, TEKSTILINDUS Kranj in STOL Kamnik.

Naša ekipa v postavi: Karner, Trebušak, Bergant in Bavčar je v precej močni konkurenci zasedla odlično četrto mesto. Vrstni red pa je bil sledeč:

1. mesto in pokal v trajno last je osvojila sindikalna organizacija DELO iz Ljubljane, ki je zbrala 45,5 točke;
2. mesto je osvojila ekipa SAVA I Kranj, ki je zbrala 41 točk;
3. mesto LITOSTROJ Ljubljana, ki je zbral 38 točk;
4. mesto STOL Kamnik, ki je zbral 35,5 točke;
5. mesto TEKSTILINDUS iz Kranja, ki je zbral 34,5 točke itd.

Na posameznih deskah pa smo dosegli naslednje število točk:

1. Karner Marjan 11,5 točke;
2. Trebušak Tone 8 točk;
3. Bergant Slavko 8,5 točke;
4. Bavčar Boris 7,5 točke.

Organizacija tekmovanja je bila odlična in podobnih tekmovanj si lahko samo še želimo.

Bergant Slavko PE 2

JUBILANTI PODJETJA

Imamo delavce, ki delajo v podjetju že vrsto let. V tovarno so prišli še na začetku življenjske poti. Ostali so v naši delovni skupnosti, se povsem usposobili za delo na področju delovnega mesta in z ustvarjalnim delom sodelovali pri razvoju in poslovnih uspehih podjetja.

Kako pomembno je, da ima podjetje v svoji sredi sodelavce, ki jim zaposlitev v podjetju pomeni še več kakor pa pridobivanje dobrin za osebne potrebe, o tem je že pred več leti razpravljala delavski svet. Sklenil je, da delavci, ki že petindvajset let delajo v tovarni, prejmejo nagrado.

Prvič so za dolgoletno delo v tovarni bili delavci nagrajeni ob prazniku dela leta 1952, od tedaj dalje podjetje vsako leto 1. maja počasti jubilate, ki so izpolnili petindvajset let dela v podjetju. Jubilatov je bilo do sedaj 56, med nami pa jih je še 30. Letos so se med jubilate uvrstili delavci, ki so pri nas začeli delati v prvem letu po osvoboditvi. Prišli so v majhno, v vojni porušeno tovarno, v kateri je bilo zaposlenih manj kakor sto ljudi. Delali so na različnih mestih, med katerimi so bila tudi gradbena dela pri obnovi tovarne. Po dograditvi tovarne so se zaposlili v proizvodnih oddelkih, kjer delajo tudi sedaj.

Delavci, ki so letos izpolnili v podjetju petindvajsetletni delovni staž, so:

1. Bajde Janez iz odpremne- ga skladišča,
2. Lajevec Stane iz odprem- nega skladišča,
3. Prosen Mira iz odpremne- ga skladišča,
4. Škrjanc Danica iz odprem- nega skladišča,
5. Zabret Feliks iz odpremne- ga skladišča,

Zadnji modni list prosim!

6. Učakar Marija iz skladišča pomožnega materiala,
7. Selan Rudolf iz grupe za vzdrževanje elektroenergi- je,
8. Šarc Valentin iz obrata za izdelavo kovinskega ogrod- ja,
9. Štebe Franc, vodja poslov- ne enote 4,
10. Krznar Marija iz tapetniške delavnice,
11. Sitar Marija iz tapetniške delavnice,
12. Kosovel Marija iz oddelka za izdelavo rezanega lesa,
13. Mohar Janez iz krivilnice,
14. Osolin Zdenka iz montaže stolarne,
15. Poglednik Franc iz strojne stolarne,
16. Štrukelj Maks iz strojne stolarne,
17. Breznik Janez iz montaže mizarne,
18. Rode Angelca iz montaže mizarne,
19. Uršič Ivanka iz montaže mizarne.

Jubilantom izrekamo iskrene čestitke.

M. Kotnik

Naslednja številka izide 3. julija, zato prispevke pošljite najkasneje do 15. junija.

Dejavnosti smučarske sekcije - sindikalnega športnega društva Stol

Doslej je bila športna dejavnost v Stolu razdeljena na razna društva in družbeno-politične organizacije kot npr.: DPD Svoboda Duplica, mladinska organizacija, sindikat itd. Že dalj časa se je čutila potreba, da se za šport kot del rekreacijskega udejstvovanja najde primerna uspešna rešitev, kjer bi se doseglo določen uspeh. Rešitev se je kazala v tem, da posamezne športne aktivnosti integriramo in na ta način mladimo njihovo dejavnost.

Pokroviteljstvo nad športno dejavnostjo je prevzel sindikat in ustanovljeno je bilo sindikalno športno društvo Stol-Kamnik z raznimi sekcijami, med katerimi je tudi smučarska.

V tem okviru se je smučarska ekipa Stola udeležila XII. republiškega tekmovanja smučarjev gozdarjev, lesarjev in lovcev na Golteh. Tekmovanje v tekih in veleslalomu je bilo organizirano 5. in 6. marca 1971. Naša ekipa se je udele-

žila tekmovanja v veleslalomu, ki je bilo 6. marca. XII. republiškega tekmovanja smučarjev gozdarjev, lesarjev in lovcev se je udeležilo 64 delovnih organizacij z 252 tekmovalci in 36 tekmovalkami. Proga je bila dolga nekaj čez 1000 m z višinsko razliko okrog 200 m. Vremenski pogoji so bili ekstremni, temperatura je bila — 19° C in pihal je močan veter. Naša ekipa se je uvrstila na 31. mesto, posamezniki pa so dosegli naslednja mesta: 95. Bauman Franc (1:18,7), 123. Šimenc Drago (1:34,6), 125. Smukavec Mirko (1:34,7) ter 151. Slapar Miran (2:08,1). 97 tekmovalcev pa je odstopilo ali pa so bili diskvalificirani.

13. 3. 1971 je bilo na Veliki planini organizirano sindikalno smučarsko prvenstvo občine Kamnik v veleslalomu. Udeležile so se ga naslednje delovne organizacije: Projekt, Titan, OŠ F. Albrehta, Kočna, So Kamnik, Utok, Alpren, Podjetje Kamnik ter Stol. Tekmovalo je 47 tekmovalcev starih do 35 let

in 15 tekmovalcev starih nad 35 let. Tekmovalci Stola so sodelovali v skupini do 35 let z dvema ekipama. Ekipno se je uvrstilo 11 ekip z naslednjim vrstnim redom: 1. Projekt, 2. Titan, 3. Svit, 4. Titan II, 5. Stol, 6. Podjetje Kamnik, 7. Alpren, 8. Utok, 9. Podjetje Kamnik II, 10. Zarja, 11. Stol II. Prvo ekipo Stola so zastopali naslednji tekmovalci, ki so dosegli naslednja mesta: 20. Bauman Franc (1:14,2), 21. Smukavec Mirko (1:14,3) in 23. Šimenc Drago (1:14,8).

Drugo ekipo Stola pa so sestavljali: Slapar Miro, Urh Andrej in Humar Metod.

V bodoče želimo, da se naša tovarna udeležuje vseh pomembnejših tekmovanj, zlasti pa, da vsako leto tekmujemo na republiškem prvenstvu smučarjev gozdarjev, lesarjev in lovcev, ker s tem demonstriramo ime tovarne, zato je tudi njen interes, da taka tekmovanja podpre in izkoristi za reklamo.

Mirko Smukavec

Pismo vojaka

Prejmite mnogo toplih pozdravov od mornarja Valentina Breznika. Zahvaljujem se vam za tovarniški glasnik, ki mi ga pošiljate. Toda, ako ne zamerite, bom napisal nekaj pripomb. V glasniku, ki izide štirikrat na leto, bi bilo lahko, vsaj sklepam tako, malo več zanimivih stvari, kot npr.:

Delavci bi pisali svoje rubrike o tem, kako je bilo prej v podjetju in kako je sedaj. Res je, da to rubriko že imate, toda to je prepušeno in premalo; potem bi bil primeren kotiček za humor, da bi se delavci vsaj malo razvedrili ob tem. Ne bi bilo napak, da bi bilo tudi vsaj v vsaki reviji malo pisanja o zgodovini podjetja, kar bi bilo gotovo zelo zanimivo.

Ne zamerite, če sem to napisal. Ko sem bral neko revijo lesnega podjetja »DRVO« iz Zaječara, sem se začudil. To podjetje ni veliko, če ga primerjamo z našim, pa prav tako izhaja glasnik kot naš, toda v tej reviji je, lahko rečem, vse. Med ostalimi rubrikami sem opazil tudi kotiček za čestitke, v katerem si delavci voščijo za rojstne dneve in godove. Ne vem, morda se vam zdi to smešno, meni pa je bilo všeč. No pustimo to, želim le, da bi bil če je mogoče, list obširnejši.

Trikrat sem bil že doma; opazil sem, da je podjetje v tem času tako napredovalo, da se mi zdi, da je to čisto drugo podjetje kot pa tisto, ki sem ga prej zapustil. Širi se ter prenavlja, s tem pa se gotovo modernizira tudi tehnološki postopek. Želim vam, da bi podjetje še v naprej dosegalo take uspehe.

Lep pozdrav od vašega nekdanjega mizarja, sedaj mornarja

Tineta Breznika,
Pula

PRIPIS UREDNIŠTVA

Tov. Breznik, z vašo oceno o vsebini našega časopisa se v celoti strinjamo in se z vami zavedamo, da je premalo zanimiv, pa vendar hvala za vaše kritične misli in napotke.

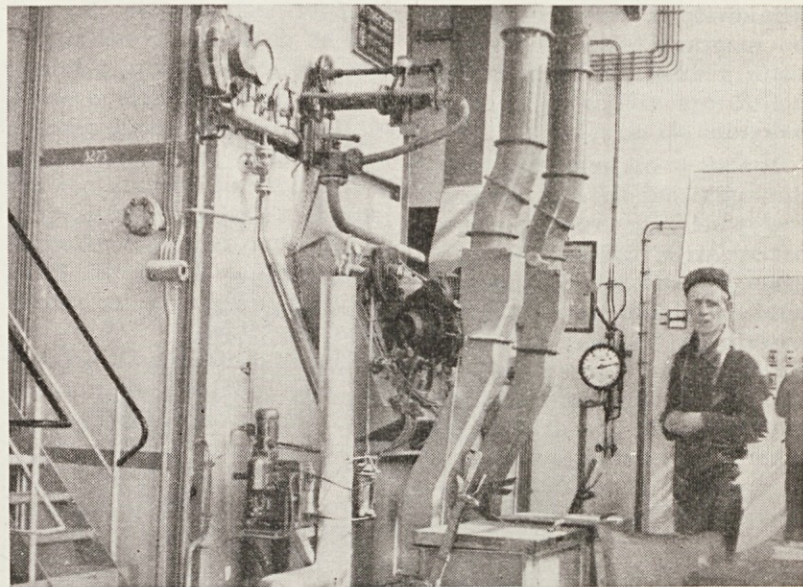
Vzrok temu, da časopis ni bolj zanimiv, je v prejšnjem številu dopisnikov, ki jih ne moremo dovolj angažirati. Če dobro prebirate časopis, boste videli, da pišejo skoraj vedno isti avtorji. Skušamo širiti dopisniško mrežo in upamo, da nam bo tekom tega leta uspelo rešiti ta problem. Če ste vi ali kdorkoli pripravljeni dopisovati

v naše glasilo ali sodelovati v uredniškem odboru, vsakogar bomo z veseljem sprejeli. Iz tega razloga tudi objavljamo vaše pismo v celoti.

Da časopis ni bolj zanimiv, je še en razlog, ki pa ga lahko vidijo le zaposleni delavci. V podjetju namreč periodično (po potrebi) izhaja informator, ki prinaša razna obvestila, informacije, sklepe samoupravnih organov itd., kar omogoča čim hitrejšo informiranje. Če bi s temi članki čakali na glasilo, bi bili ob izidu lahko že zelo zastareli. Upoštevati je treba tudi čas, ki ga potrebuje tiskarna od naročila do izida, to pa traja 14 dni.

Uredništvo pa vam želi, da bi vam čim hitreje potekel čas v mornariški uniformi.

Uredništvo

Nov parni kotel — boljši izkoristek

Kadrovske novice

Prišli od 18. 2. 1971 do 6. 4. 1971

- Milena Škoflek, trgovina v Ljubljani, ekonomski tehnik
- Maks Drolc, PE 3, nekvalificiran delavec
- Franc Bajc, PE 8, mizar delovodja
- Srečko Kralj, PE 4, nekvalificiran delavec
- Ludvik Slapar, PE 8, mizar
- Stanislav Pavlič, PE 5, mizar
- Zdravko Bizjak, PE 4, nekvalificiran delavec
- Ivan Čevka, PE 5, mizar
- Jože Tonin, PE 4, nekvalificiran delavec
- Franc Hodnik, PE 4, nekvalificiran delavec
- Ciril Grkman, PE 8, mizar
- Zvone Gorenc, PE 3, nekvalificiran delavec
- Irena Šarec, PE 1, srednje strokovna delavka.

Iz JLA so se vrnil Ludvik Slapar, Stanislav Pavlič, Ivan Čevka in Jože Tonin.

Odšli so:

- Jože Zupanc, PE 2, pleskar
- Marija Zupan, PE 4, nekvalificirana delavka
- Dušan Rode, PE 5, mizar
- Anton Šimenc, PE 5, mizar
- Alojz Sušnik, PE 4, nekvalificiran delavec
- Vinko Romšak, PE 7, nekvalificiran delavec
- Franc Pirš, PE 7, nekvalificiran delavec
- Božidar Brelih, PE 8, nekvalificiran delavec
- Marjan Šramel, PE 1, diplomiran ekonomist

- Valentin Štritof, PE 8, mizar
- Anton Kočar, PE 5, mizar
- Janez Potočnik, PE 3, nekvalificiran delavec
- Franc Semeja, PE 2, kovnostrugar
- Frančiška Zdovc, PE 4, nekvalificirana delavka
- Janez Resnik, PE 4, nekvalificiran delavec
- Martin Borak, PE 1, nekvalificiran delavec
- Maks Urankar, PE 7, mizar
- Edo Rozman, PE 1, puškar
- Frančiška Spruk, PE 7, nekvalificirana delavka
- Pavel Veider, PE 8, mizar
- Janez Vombergar, PE 2, nekvalificiran delavec
- Franc Potočnik, PE 4, nekvalificiran delavec
- Maks Keržič, PE 7, nekvalificiran delavec
- Jernej Drolc, PE 5, nekvalificiran delavec
- Anton Borštnar, PE 5, nekvalificiran delavec
- Ivana Kolovič, PE 1, ekonomski tehnik

V JLA so odšli:

Dušan Rode, Anton Šimenc, Alojz Sušnik, Vinko Romšak, Franc Pirš, Božidar Brelih, Marjan Šramel, Valentin Štritof, Anton Kočar, Janez Potočnik, Franc Semeja, Maks Keržič, Jernej Drolc, Anton Borštnar.

Invalidsko so upokojeni:

Marija Zupan, Maks Urankar, Janez Vombergar. Starostno se je upokojil Edo Rozman.

M. Kotnik

ŠE O KEGLJANJU

Dne 16. IV. 1971 je bila pri sindikalni organizaciji STOL v okviru športnih sekcij ustanovljena tudi kegljaška sekcija.

21. marca letos smo se udeležili občinskega sindikalnega prvenstva Kamnik, ki je bilo v Kranju na kegljišču Triglava.

Našo ekipo so zastopali: Anton Osolin, Anton Perne, Miro Semprimožnik, Franc Žnidar, Maks Štebe in Milan Razdevšek.

Sodelovalo je dvanajst ekip. Mi smo zasedli deveto mesto z 2007 podrtimi keglji, kar je povsem zadovoljivo, ker je bila ekipa sestavljena brez treninga šele pred samim tekmovanjem.

Tekmovali smo v disciplini

100 lučajev — 50 na polno in 50 na čiščenje.

V parih sta naša tekmovalca Anton Osolin in Anton Perme s 705 podrtimi keglji med 38 pari zasedla 12. mesto. Od posameznikov pa se je Anton Osolin s 381 podrtimi keglji uvrstil na zelo dobro 9. mesto v konkurenci 79 tekmovalcev.

Z ustanovitvijo kegljaške sekcije smo na kegljišču v Jaršah rezervirali kegljišče za treninge vsak petek od 15. do 18. ure. Prvega treninga se je udeležilo 24 moških in ena ženska.

Vsi, ki imate veselje do kegljanja, se treninga lahko udeležite!

Milan Razdevšek

ČRNA ŠALA

Za pogrebom svojega prijatelja je šel tudi devetindevetdesetletni Simon. Ko so mrliča položili v grob, pristopi grobar k Simonu:

»Poslušajte, očka! Vi ste pa že tako stari, da se vam ne spleča več hoditi domov.«

JECLAVČEK

»Ali vedno jecljaš?«

»Ne, sa-mo, ka-ka-dar go-go-vorim.«

SKUŠNJAVA

Škof je pregledoval župnišče. Vse sobe je pregledal, toda našel je le eno posteljo. Ostro je prijel župnika:

»Poslušajte, sin moj! V župnišču živi z vami še kuharica, imata pa le eno posteljo. Mi lahko razložite to?!«

»Brez skrbi, gospod škof,« je v zadregi odvrnil župnik, »saj imava posteljo na sredini pregrajeno z desko.«

»Že, že toda kaj, če pride skušnjava,« je dvignil pest škof. »Potem odstraniva desko!«

Vino in majska ljubezen

HUMORESKA ZA VAS

Priučeni mizar Florijan je do lanskega prvega maja ljubil predvsem dvoje: pijačo in zračno puško. Pijačo bolj kot sebe, zračno puško pa, ko ni imel več denarja za pijačo. Posebno temeljito se je poglobljal v kozarčke po petnajstem. Tedaj ga je vsaka pot vodila v tovarniško restavracijo.

»Če zjutraj ne stopim na dva dečka, niti ne vem, da se je dan začel«, je razlagal svoje početje. Med delom je večkrat prosil mojstra za dovolilnico za izhod iz tovarne. Toda samo prosil. V polurnem odmoru je naročil trikrat po dva deci. Prva dva je izpil v dušku. Zadnjega pa je potem dolgo držal in ga hvallil: »Priden, priden, priden...«

Ko je tovarniška sirena zatulila konec odmora, je sunkovito nagnil kozarček in že je skočil ven. Jedel je le malo-kdaj. Potem ne bi imel za zlato kapljico. Avtobus ga je po službi odložil točno pred gostilno. Nemogoče se mu je bilo upreti skušnjavi.

Po petnajstem je bilo zanj vedno lepo. Desno roko je skoraj vedno držal na hlačnem žepu, na denarnici. Najhuje je bilo po prvem. V tistih težkih dneh je bil sila redkobeseden. Njegov vijoličasti nos so nenehno orosevale kapljice nestrpnosti. Roka mu je zadržela že, če je videl kozarec, čeprav je bil brez prijetne tekočine. Glavo je nosil za celo ped nižje. Posebno težko je prenašal bližino tovarniške restavracije in gostilne, ko je izstopal iz avtobusa.

»Le kdo ju je postavil na tako neumni mesti,« je godel nervozno. Običajno ni srečal niti kakšnega dobrega znanca. Če pa ga je že, se je ravno tako brez posebne volje vlekel po cesti in raje ni drezal vanj.

V takih stiskah se je zatekel k zračni puški. Imel jo je spravljeno v kuhinjskem kotu za zabojem za premog. Ko je nekaj ur streljal vrabce, se je precej umiril. Med njegovimi trofejami je bila med vrabci tudi stara, onemogla vrana.

Tudi lanskega 1. maja je bil Florijan že krepko »suh«. Preveč je upošteval predpraznične dneve, da jih ne bi dostojno proslavil. »Mogoče mi bo sonce pomagalo, prekleto,« si je brundal, ko je hodil po zeleni travi. Vročje je bilo že kar precej. Grlo je imel suho, suho... Še ptički so prenehali prepevati, tako je bilo tople. Naslonil se je na nagnjeno drevo. Slonel je nekaj časa na njem in polglasno klel. Nato se je počasi odpravil naprej. Na drugem koncu sadovnjaka je namreč zagledal nekaj pernatega v vejah. Sklonil se je nekoliko k tlom in pritiskal puško k sebi. Prihuljeno se je plazil proti rjavim čebļajcem. Gledal je samo v krošnje. Naenkrat se je spotaknil ob nekaj mehkega in puška se mu je sama sprožila.

»Nesramnež! Podlež! Nepri-diprav!« je zaslišal vreščec glas

poleg sebe. Tista gmota, ob katero se je spotaknil, je bila namreč Marita, dekle, ki je bila že malce v letih, drugače pa sila lepo zalita in okrogla. V hipu jo je minila želja po sončenju. Ucvrla jo je čez travnike domov.

»Za vraga! si je pomel oči Florijan, ko se je pobral. Sam pri sebi ni bil čisto prepričan, ali se je Marita sončila v kopalni obleki ali je imela na sebi še kaj manj. Prečudovito mehka je bila, v tem si je bil na čistem.

Že takoj prvo majsko noč je imel težave sam s sabo. Buljil je v strop in si venomer popravljal vzglavje. Star je bil točno štirideset let, pa se ni še nikdar počutil tako čudno. V glavi in v srcu mu je šumelo, tokrat ne od pijače. Preveč je dišalo po pomladi. Vražji vonj ga je spravil čisto ob živce, da ni mogel več spati. V kratkih spodnjicah, izpod katerih so se v luni svetile suhe, bele noge, je začel hoditi po sobi gor in dol. Vrtel se je z mislimi v krogu.

»Marita! Kako čudovito ime! In kakšno telo! Lepo zalito!« Omotično se je splazil v spodnje prostore, da bi kje našel vsaj nekaj kapljic žganja. Tako bi lažje razmišljal. Toda nikjer ni bilo nič. Vrnil se je v svojo sobo. Takrat mu je šinila v glavo misel: kako lepo bi bilo, če bi imel takšno žensko! Posteljo bi moral seveda malo razširiti. V tovarni bi dobil deske. Kako prijetno bi bilo ležati ob njej. Kamorkoli bi stegnil roko, povsod bi se oglasila ona:

»Tu sem jaz, moj Florijanček!« Ampak kako priti do nje? Ob treh zjutraj je prebudil mater in ji povedal svojo največjo željo: »Mati, oženil bi se.«

Ko je omenil Marito, mu je mati razložila, da je dekle nekđaj že stanovalo pri njih. Takrat je bila stara trinajst mesecev. Že takrat je bila zelo prikupna.

»Zavruga!« so se Florijanu zasvetile oči. »Morda pa je Marita že od nekđaj v mojem srcu. Zdaj pa je udarila na dan.«

Mati je skomignila. Povedala mu je tudi, da je dekle spalo prav na tisti postelji, kjer spi

zdaj on. Florijan se ni hotel prej vrniti v svojo sobo, da mu je mati obljubila, da bo šla k svoji sestri, ki bo uredila stanek z Marito. Mati mu ni nič kaj rada popustila, saj je bila ljubosumna na svojega Florijana in je mislila, da bo večno ostal njen.

Že naslednjo nedeljo je stopil Florijan ves rdeč v obraz v tetino hišo. Bil je zlikan in umit. da se niti naokrog ni upal pogledati, da se ne bi umazal. Marita je tudi prišla pol ure kasneje precej rdeča v obraz. »Najprej naj ti povem, da se dekleta pri srečanju pusti lepo pri miru. Že tako je malo sonca, pa mi ga še takrat kratiš. Kaj pa bi bilo, če bi se ravno preoblekovala...« je hrupno začela. Florijan je mislil zamomljati, da je ni videl, a mu je vse ostalo v grlu. Le rdečica se mu je razlila še na ušesa.

»Kaj se bosta prepirala!« je rekla teta, »raje se imejta rada.«

Marita je jezno pogledala teto, zatem je dolgo strmela v Florijanove zlikane hlače, končno pa se je usedla tesno k njemu. Vse naprej se je odvijalo kot v TV nadaljevanki Mestece Peyton, s to razliko, da sta veliko manj razvlekla. Poročila sta se namreč že čez trinajst dni, teden dni po prvi soboti.

Pa še nekaj je: Florijan na lepem nima več časa za tistih svojih »nekajkrat« po dva deci. Preveč skrbi ima z Marito, ki mu je obljubila, da bo letošnji maj postala mamica. Preprost račun nam pove, kako malo ljubezenskih izkušenj je imel Florijan za današnji čas, saj se nekateri, ki so z vso dušo in telesom za seksualno revolucijo na podeželju, kar zgražajo nad tem. Stare, sentimentalne mamice pa burno ugotavljajo, kakšno prednost ima ljubezen pred pijačo.

In še to: Florijanov primer jasno kaže, kako nas lahko presenetni maj. Vsi tisti, ki ste do sedaj životali brez prave ljubezni, kar brez skrbi odprite okno. Morda vam bodo prav letošnji prvomajski prazniki prinesli kaj podobnega, sploh pa letošnja pomlad.

Ciril Sivec

Rad bi odgovor

Na vprašanje »Kje in kako bi našel visok standard?« smo dobili naslednje odgovore:

1. Najprej si ustvari položaj, za standard potem ni skrbi!

2. Pripravi se za honorarno delo med delovnim časom (odpri žiro račun)!

3. Uredi si tako, da drugi delajo zate (do sedaj se je najbolje izkazal privatni sektor)!

4. Malo delaj, malo kradi in pošteno živi!

5. V službi za standardizacijo.

6. Postani dopisnik časopisa, s prisluženim honorarjem boš

videl, kaj je visok standard!

Ž. J.

Avtor Ž. J. naj najkasneje do 30. aprila javi svoj polni priimek in ime, da mu enkratno zvišamo standard za 20 N dinarjev.

Sedaj objavljamo novo vprašanje: Kako bi ti speljal stabilizacijo?

Odgovore na to vprašanje pričakujemo do 15. junija.

Naslednja številka izide 3. junija, prispevke pa pošljite najkasneje do 15. junija v uredništvo.

